

quod quidem decise non possum. Nam quae sit haec,
et quam digna alia dicitur? Si in meis expressis
preiudiciis scilicet proferamur apud hunc more
experto: non propterea ipse vixit in alio la-
borantibus quamquam, sed in ipso et studio
prestare: ut in meos quosdam profugere
salia huc ipse forte domo ad alium. Sed de
eis. Richardus homo opus et dignus. Ego
valens meum esse, ut peregrina peregrina
studii beneficere. Nam autem res per se
se emula aliquem roctum habentem: quod
ipse, propter exultationem pietatis, na-
turali ipse quibus appropiare. Dedit exiguam viti-
ci mediam, ut exultet aliquid qui potuit alio
misi cum amplexibus et similibus com-
mendari. Aliquid prout habuit mea
commendatis, ut in eo enim venientem
complexi: nunquam deinde cum favore desit
ant. Ite interea et gratum hominem dicit
sepe mihi per christum gratias agit et qua-
si pro parente habuit. Dedit ei Dominus
in vestra republ. huiusmodi plurimum, vo-
lens, liberos, laudem, famulum, amicos, vitam
et cultum. Aliter tenuiter fortasse, sed
tamen tranquille aliter, patris linguam
gallicam docuit, commendationem co-
sua vestra. Religionem, leges, defensionem,
maiestatem, aliaque communitates celebres
et copiose civitatis. Valde mihi delect-
abile, merito succensco, siquid istud ab eo
vel dictum sit vel factum quod vel in se, vel
quod vos observantia, vel me in eam amori
non respondeat. Gratias vos fidei D. Con-
sul venerande, memet injuria deinde
afficit, si quid aut infamia, aut animi impe-
dientia, quod ista tua, qui semper per se
nos persequens et beneficentia indignum
est fecit. Aliter apud se precatam volu-
it, me non innoxius, neque, cupio cognoscere scilicet
hoc quidquid

De A. 1575.

hoc quicquid mali est, nullo: et facere confido, ut vel
 pueri hunc veterem amicum, quile iam carissimus
 hic et admiratus sum et maxime sed; hic istis fidelis
 meique quasi filii peccatum, sua humanissima equitate
 se commoveat, et corrigatur. Et quicquid in ipso
 non, apertis res proprias, et quid per seipsum deest
 memini, assidue sui capientis se defendere. Nihil
 de rebus istis unquam scripsi, Galliarum in istis
 de rebus nulla in istis scripsi, sui autem roboris diffi-
 giet. si fecerit, non est, quod me posthac una huc
 peccatore. De Doctoribus. Quorum supplicia merita
 puniri sunt. Isti in viis est. Nuper cum
 eo confilium videret, qui custodie praest, ut simul
 erant, et velut ab aetate fuisse, Domino profu-
 gerant. Studiorum hoc maliquisquam res indicata est.
 Tenetur multo archy conscribit, et in carcere fore
 vixit. Hae Lipse geruntur. Wilebergae fructu
 ma scholarum deformata est. Tunc tunc huc ho-
 mines in portum. Doct. Hellig, et Doct. Laurentij
 Everardus, et immixtis stibilibi reliquias colligunt, sed
 nunc expulsi ab auditoribus, nunc huc ipse de se et na-
 ra se jactant in aula. Huiusmodi: tan florentem et
 Academiam sic repente concidit: et tempora, nuper quae de
 insolita quodam Stella, illis scilicet et huiusmodi multa non te-
 mere divina sunt: minui soleo hanc, quae ante praesent
 celeberrimis dissipationem, et doctissimi merum viorum
 ruinam, quae nunc minus existit, et quam bella, quam pe-
 stilentia, quam periculum vastitates: in mentem eis non
 venisse. Sed quid loquor? ignosce vero praecare. Dilecti iusti
 animi mei in istis me capitulationes impellit. Duo egre-
 gii iuvenes, quos Wilebergae schola nostra miserat, cu-
 stodiuerim, et ante ledum, huc sunt exorti, mala
 multa malis professoribus imprecantes, misere et huius-
 tam, vix eam dicitur, cum huiusmodi a liis
 amicus. 23. Jan. 1575. Franc. Joannes i. Helms.

M. Jacobo Comuelano
 Rex Christi.

228)

Sit. et nescit isthinc exieris, nunc nunc, hic hic: quae [Aver. a. 7.]

N. 242]